

Hol tart a forradalom?

2019 február 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mi okozta ezt a végkimenetelt?

Történelmi tapasztalatból hajlamosak vagyunk úgy gondolni, egy forradalmat csak fegyverrel lehet megvívni. Így elkerüli figyelmünket egy életbe vágóan fontos tény, jelesül, hogy ama bizonyos nagy forradalomnak eszmei szinten soha nem szakadt vége. *Molnár Tamás* – amerikai magyar katolikus filozófus – Ellenforradalom cím? könyvében bemutatta, hogy az „ideológiai forradalom" legalább 1789 óta folyamatosan tart. Az ideológiai forradalmárok és a velük mindenkor szemben álló „ellenforradalmárok" pedig azóta is jól körülírható csoportokat képeznek.

Az ideológiai revolúciónak 1789 óta rengeteg arca és elképzelése volt arról, mit kellene tennie egyénnek és társadalomnak ahhoz, hogy végre megérkezzen az ígéret földjére. Hatalomszerzéshez használt eszközrendszere, fegyverekre jelenleg nem lévén szüksége – legalábbis ami Európát egyel?re illeti –, lényegesen megváltozott. Hol tart vajon most e forradalom?

A kérdésre adandó válaszhoz mindenekel?tt figyelembe veend?: legkés?bb a II. világháború végére kiderült, hogy az emberi természet nem reagál pozitív módon az ideológiákra. Az óriási pusztítás sokkoló hatása után majd' mindenki a választ kereste a kérdésre, hogyan történhetett meg velünk mindez? Egy dolog egyértelm?vé vált: változásra van szükség annak érdekében, hogy többé ilyen módon ne irthassuk ki egymást.

A „modern, haladó szellem", a forradalmár azonban a második világégés után sem arra a következtetésre jutott, amelyre minimális belátási képességgel juthatott volna. Az eseményekb?l nem azt a konklúziót sz?rte le, hogy az ideológia mint önmagába záródó dogmatikus gondolkodási forma rossz, hanem azt, hogy az emberi természet (továbbra is) rossz – tehát „megjavítandó". Így a XX. század közepén az átélt borzalmakra adott válasz nem más, mint még több ideológia lett.

Mi okozta ezt a végkimenetelt? Természetesen a félelem, hisz jól tudjuk, félelmében követi el az ember a legnagyobb ostobaságokat. A nyugati civilizációt is elborította az ?rjöng? rettegés a különböz? konfliktusoktól, a háborúktól. Ez a félelem az, amelyre a forradalom rendkívül elegánsan rácsatlakozott, új mederbe terelve saját történetét. Ez a „neutralizmus" korának kezdete. Neutralizmus alatt azt értem, hogy a forradalom új szakasza már kifejezetten magát az életet, az életet uraló „Törvényt" próbálja semlegesíteni, az embert pedig egy jól m?köd? gépezet hibátlanul funkcionáló elemévé kívánja degradálni. Ez nem meglep?, hiszen a meglév? világ átalakításának (er?szakos) kísérlete maga a forradalom. Mai kivitelezése valamelyest mégis újszer?.

Ahhoz, hogy az ember jól funkcionáló géppé váljon, el?ször meg kell sz?nnie embernek lenni. A megoldás: meg kell fosztani az egyént minden min?ségét?l, ami identitása részét képezi. A „megfosztás" természetesen már nem barbár, középkori vagy akár kommunista módszerekkel zajlik. Úgy t?nik, a legbiztosabb, ha az ember maga tagadja meg saját min?ségét a béke és a közjó nevében, amire az ?t marcangoló félelem miatt tökéletes alany a II. világháború óta. Nyugat-Európában teljes generációk estek áldozatául a semlegesítési folyamatnak, Kelet-Európában pedig a rendszerváltás szülöttjei alkotják kétséget kizáróan a semlegesség els? igazi nemzedékét.

A semlegesség világának megértéséhez képzeljünk magunk elé egy állatkertet, ahol az igazgatónak egy napon elege lesz abból, hogy az oroszlán meg akarja enni a zebrát, és kitalálja, miként ereszthetné össze úgy a kett?t, hogy azok békésen egymás mellett éljenek (ne sértsék meg egymás érzékenységét, illet?leg a zebra is életben maradjon). Erre gyakorlatilag egyetlen megoldás van, az oroszlán körmeit és tép?fogait ki kell metszeni, a zebrából pedig ki kell ölni a ragadozó el?li menekülési ösztönt. Máris kész a boldog együttélés. A kérdés csak az, vajon mi az oroszlán tép?fogak nélkül, mi a növényev? a menekülési ösztöne nélkül? Identitásukat vesztett funkciói egy ?rült elképzelésnek.

Ennek ellenére a nyugati civilizációban a forradalom újabb szakaszában a „min?séggel" riogatják az embereket. Minden, ami valami, az szükségszer?en elhatárolódik, adott esetben szemben áll valami mással, egy más min?séggel. Ez természetszer?leg konfliktusokhoz vezethet, amelyekt?l rettegünk. Ezért inkább irtsunk ki mindent, ami azzá tesz bennünket, akik vagyunk. Nagyjából ez a forradalmi ideológia jelenlegi üzenete a nyugati civilizáció népei számára.

A legegyszer?bb, a forradalom számára legüdvösebb az lenne tehát, ha senki nem lenne valamilyen, hanem mindenki semmilyen lenne. Ez lenne ám a formálható massza! Szépen nézhetnénk egymásra mosolyogva a megálmodott idillben, miközben természetesen jó sokat fogyasztanánk, hisz ez válna mindannyiunk posztmodern „identitásává". Itt már nem pusztán arról van szó, mint az egykori diktatúrákban, vagyis hogy bizonyos, a forradalmat megkérd?jelez? kérdésekben nem lehet véleményünk és cselekvési szabadságunk. Itt már arról van

szó, hogy a legkézenfekv?bb, ha meg sem születünk, vagy ki sem fejl?dünk mint emberi lények.

Ne vegyük fel a nemi polaritásunkat: ne legyünk n?k, se férfiak (f?leg férfiak ne, az nagyon veszélyes), ne legyünk magyarok, németek vagy franciák, legyünk inkább európaiak – ez ugyanis egy kell?képpen elvont identitás, amelyr?l valójában senki sem tudja, hogy pontosan mit jelent. Vigyázzunk arra, mit mondunk, mindig csak azt nézzük, nem ütközünk-e közben mások érzékenységébe, ne beszéljünk arról, ami valójában a lényegünk, és amit valójában ki szeretnénk mondani.

Más kérdés, hogy változni, tanulni és úgy általában kialakulni sem lehet egy tabuk uralta világban, de ez sem érdekli a homo neutralist. Természetesen más min?ségeket sem szabad felvenni és megélni. Itt van például a vezet? archetípusa, amellyel szintén óriási problémája van a neutralizmus emberének. Nem tudja ugyanis elviselni, ha valaki hajlamos döntéseket hozni a közösséget érint? kérdésekben, hiszen a döntés jogát senki nem veheti ki az ? kezéb?l, bár nincsen iránya, véleménye és világa (a neutralizmuson kívül persze, mert arról sajnos elég komoly véleménye van).

A semlegesség világában az az életveszélyes, hogy egy id? után mindent, ami „min?ség”, ami „valamilyen”, ami „valami”, azt agresszióként éli meg a közösség. Mindent er?szakként értelmez, ami nem semleges, ami nem a funkcionalizmusról, hanem az emberi életet mélyebben érint? kérdésekr?l szól. Kimondani például, hogy a család a házasság szentségén alapul, a házasság szentsége pedig férfi és n? összetartozásán, e szakralitáson, ez agresszió. Agresszió azért, mert nem semleges, mert van tartalma, mert mond valamit, mert benne van egy világkép. A neutralizmus korában ez például már elfogadhatatlan. *„A helyzetre nem az jellemz?, ami van, hanem ami nincs”*– írja *Hamvas Béla* a Scientia Sacrában, és a világunknak ennél pontosabb leírása talán el sem képzelhet?.

A f? probléma természetesen újfent az élet örökös és megváltoztathatatlan törvényeivel kapcsolatban merül fel. E törvényekkel ugyanis az a baj, hogy hosszú távon mindig felülírják a „progressziót”. A forradalomnak valójában nem volt még olyan fázisa, amely ne bukott volna meg valahol, éppen azért, mert ellentmond az élet valódi természetének. Persze a forradalmárok soha nem fogják megérteni, hogy nem m?ködik a világuk.

Aggódni mégsem kell, ennek is vége lesz egyszer, ahogyan Hamvas az el?bb már idézett m?ben írja: *„Az apparátushoz nem lehet alkalmazkodni, mert az emberi lény gépesítése nonszensz. Fenntartanak valamit, amit az egész földön egyetlen ember sem fogad el, és nem is tud elfogadni. Fikció, amely kivétel nélkül mindenkire érvénytelen…”*

Ha igaza van Hamvasnak, és a világon tényleg mindenki érzékeli, hogy az apparátus hazug, vége lesz hamarosan ennek a kísérletnek is. Csak böjtöljük ki újabb forradalom nélkül.

Kéri Veronika

A szerz? az Alapjogokért Központ igazgatóhelyettese.

www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló